

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת נזיר

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ז כהן גדול

גמ' מז. - מט.

טומ' למת מצוה:

משוח מלחמה - סגן כה"ג שעבר מחמת מומו - מחמת קריו - מרובה בגדים - משוח

לר"א - יטמא כה"ג לפני נזיר [אינו מביא קרבן טומ']

לחכמים יטמא נזיר (תוס' - אפי' נזיר עולם) לפני כהן הדיוט [סתם נזירות אין קדושת עולם]

היתר טומ' למת מצוה - כה"ג [לאביו לא יטמא] (ומותר ליטמא למצורע, [אמו אמו מנזיר]),

נזיר [לאחיו (לר"ע - לאביו) לא יטמא],

נזיר כה"ג [לר"ע - לאחיו, לר' ישמעאל - מה לי חד לאו מה לי ב']

הולך לפסח ומילה [לאחותו]

גמ' מט: - נד.

נזיר מגלח על: (1) מת (ר' יוחנן - נפל שלא נקשרו אבריו בגידיו, רבא - רוב

בניינו או מניינו שאין בהן רובע עצמות)

(2) כזית מת, נצל (נימוח, מוהל אבל לא כיחו נייעו (שאינו קרש))

(3) מלא תרוד (ר"מ וחזקי' - פיסת יד, חכמים ור' יוחנן - מלא חפניו) רקב מבשר גידים ועצמות בלי

תערובות ולא ממת חסר, וספק בהבא מן העקב (רש"י - ממתנים ולמטה דאינו עיקר, תוס' - עקב אין

חיות) שהרקוב עם חד אבר בלבד, וספק בטחן ואח"כ הרקיב, וספק כשאבר א' הרקיב בחייו

(4) שדרה וגולגולת - ספק בגמ' אי שניהם או או-או, בשיבר צלעות רק מטמא כשמצורף בקבר [תוס'

- גמיר]

לשמאי אפי' עצם א' (לרש"י רובע עצמות אפי' מעצם א') משדרה או מגולגולת

וספק לחכמים ברובע עצמות משדרה וגולגולת (לרש"י למסקנא צריך חצי קב)

(5) אבר מן המת, מן החי שיש בשר כדי להעלות ארוכה

כשאין בשר ואין עצם כשעורה - ר' יוחנן - טהור, ר"ל - במגע, תוס' - ובמשא [הנוגע וכו' במת]

(6) חצי קב עצמות אפי' טחן הדק (תוס') שבאו מרוב מנין או בנין או שדרה וגולגולת (ספק אולי)

ורובע קב שטחן קמח (פחות מכשעורה) לתוס' - מגלח על מגעו ומשאו ולא אהילו, לרש"י - אפי' על

מגעו אינו מיטמא

(7) חצי לוג דם, לר"ע אף רביעית במגע ומשא (לרש"י - אף באהל) [ק"ו מעצם כשעורה] ור"א ור'

יהושע חולקין [אין דנין ק"ו מהללמ"ס]

(8) עצם כשעורה במגע ומשא [הללמ"ס]

{מאיר שכב יהודה כעס יוסי שתק - תורה מה תהא עליה}

נצל בהמה (תוס' - ונבלת עוף טהור) למ"ד נבלה בעי ראוי לגר - טהור,

למ"ד לכלב ספק אם יש טומ' נבלה (תוס' - ובהמחהו בידים עדיף וטמא)

ניצוק הוי חיבור לעליון לטומאה - לת"ק - רק בדבש עבה וספק בגמ'

באוכלין (רש"י - מקפה עדשים, תוס' - שומן מחוי) דלית בהו רירי

לב"ש - אף מקפה גריסין שסולדת לאחוריה (רש"י ותוס' - תלוי ברירי)

תערובות (גלגליו) המבטל דין רקב: ב' שנקברו יחד, נקבר עם שערן שנגזז,

וספק: בעומד לגזיזה (רש"י - קודם מיתה) (תוס' - ואולי אף בשלא עומד), עובר, שכ"ז באשה, פרש, עורו,

כיחו ונייעו

נמלה שחסרה ספק אי חייב באכילתה (תוס' - דעדיין יכולה לחיות ושם בריה עליה)

אבר מן המת, החי, חצי קב עצמות, רביעית דם, שדרה וגולגולת – הבאים משנים, או עצם כשעורה שנחלקה – לחכמים טהור לר"ע טמא – וחזר ר"ע חוץ מדם

מח' זקנים ראשונים אם שיעור טומ' לכל הוי קב עצמות, לוג דם או , ב"ד שלאחריהם ומשנתינו – מפי חגי זכרי' ומלאכי – לתרו' וקדשים, לנזיר ולדחות פסח [רש"י – במקום כרת לא העמידו דבריהם, תוס' – גמירי]

אין הנזיר מגלח על אבן סכוכית (רש"י – יושב על אבן מסמא המוטלת ע"ג המת ברה"ר (אע"פ שטמא), אבן המסכת בעובי מרדע, תוס' – ספק אבן המיסך)

תוס' מט: - נג:

קב עצמות, לוג דם מטמא באהל אבל אין הנזיר מגלח אלא על קב/לוג [הללמ"ס]

רש"י – רוב בניינו פחות מרובע עצמות לא מטמא באהל אבל נזיר מגלח עליהם

לרש"י סה. – הנקבר בארון עץ מצטרף לאחרני שנקברו ערומים בארון שיש לתרווד רקב אבל לא לעצמו

קבר סתום כולו מטמא – רש"י – אין חלל טפח בין המת והגולל, תוס' – סתום בכל רוחותיו ויש פותח טפח בינו למת אבל בלי פותח טפח רק כנגד המת טמא

גמ' נד. - נו:

אין גילוח וסתירה אבל אין עולין למנין נזירות:

- (1) סככות ופרעות (טומ' תחת א' מענפים/אבנים וספק איזה) ובית הפרס,
 - (2) ארץ העמים (רש"י – אבל בעשה נזירותו בחו"ל – סותר),
 - (3) גולל ודופק (רש"י – של ארון, ר"ת – של מצבה), (5) רביעית דם, (5) רובע עצמות,
 - (4) נגע בכלים הנוגעים במת (תוס' – כלי שטף, לר' חיים כהן – אף מתכות)
 - (לר' יהושע אף אין חייבין משום ביאת מקדש, ור"מ חולק [לא גרע משרץ])
 - (5) ימי חלוטו וספרו (אינו סותר [כי טמא נזרו], ואין עולין [דלא כרב חסדא] [ק"ו מנזיר בבית הקברות]) – וצריך אח"כ לכה"פ ל' לגידול שער
- אבל זב וימי הסגר מצורע עולין למנין נזירות [אין תגלחת]

ספק אי טומ' ארץ העמים רק על גוש [תוס' – מפני מיתו מבול או רוב מישראל שנהרגו בחו"ל] או אף על אורא [תוס' – שלא יצא לחו"ל] ואין הזאה ג' וז' על אורא

נכנס לארץ העמים בשידה (תוס' – יותר ממ' סאה) – רבי מטמא, ר' יוסי בר"י מטהר [מח' אי משום אורא או גושא, אי אהל זרוק לא שמי' אהל, אי גזרו בדלא שכיחא או לא, אי גזרינן שמא יוציא ראשו ורובו (תוס' – באינו נקל – אבל ספינה לכר"ע גזרו)]

דבר בשם אומרו – רק ראשון ואחרון, וא"צ להזכיר האמצעיים